

УДК 378.147:37.017

[https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-7\(37\)-1636-1649](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-7(37)-1636-1649)

Слободянюк Олена Михайлівна кандидатка педагогічних наук, старший науковий співробітник Інституту вищої освіти НАПН України, м. Київ, тел.: (044) 286-68-04, <https://orcid.org/0000-0002-1927-3362>

ДОСЛІДНИЦЬКА ДОБРОЧЕСНІСТЬ: ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ТА РОЗРОБКА ІНСТРУМЕНТІВ ОЦІНЮВАННЯ

Анотація. Виклики повномасштабної агресії росії проти України, євроінтеграційні процеси, потреба оновлення змісту освіти, шляхом включення актуальних сучасних знань, використання цифрових технологій – все це вимагає системного підходу до одного з інструментів підвищення якості освіти та науки – дослідницької доброчесності.

Дослідницька доброчесність є ключовою вимогою сучасного суспільства знань.

Вона забезпечує довіру до наукових результатів, сприяє відповідальності дослідників та інституцій, а також створює умови для сталого розвитку науки.

Дотримання принципів дослідницької доброчесності — таких як чесність, об'єктивність, прозорість, повага до авторства та належне управління даними — є основою для ефективної наукової діяльності та якісної освіти, заснованої на сучасних наукових дослідженнях. У статті обґрунтовано необхідність в розробці та запровадженні системи оцінювання дослідницької доброчесності.

З'ясовано: в Україні розпочато реформу системи оцінювання дослідницької діяльності, що передбачає атестацію наукових установ щодо ефективності наукової діяльності, але оновлена методологія не містить якісних показників оцінювання дослідницької доброчесності.

Обґрунтовано, що розвинена система зовнішнього моніторингу, звітності та підтримки культури доброчесності в Сполученому Королівстві дозволяють використати позитивний досвід країни-лідера в Україні. Узагальнено: елементи британської системи (наприклад, щорічна звітність, інституційні політики, навчання, незалежні офіси забезпечення дослідницької доброчесності) можуть бути адаптовані в українських університетах та наукових установах.

Ключові слова: вища освіта, дослідницька діяльність, доброчесність, дослідницька доброчесність, оцінювання дослідницької доброчесності.

Slobodianiuk Olena Mykhailivna PhD in Education, Senior Research Fellow, Institute of Higher Education of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine, Kyiv, tel.: (044) 286-68-04, <https://orcid.org/0000-0002-1927-3362>

RESEARCH INTEGRITY: DEFINITION OF THE CONCEPT AND DEVELOPMENT OF ASSESSMENT TOOLS

Abstract. The challenges of Russia's full-scale aggression against Ukraine, the processes of European integration, and the need to update the content of education by incorporating current knowledge and utilizing digital technologies all demand a systematic approach to one of the key tools for enhancing the quality of education and science — research integrity.

Research integrity is a core requirement of the modern knowledge society. It ensures trust in scientific results, promotes the responsibility of researchers and institutions, and creates conditions for the sustainable development of science. Adherence to the principles of research integrity — such as honesty, objectivity, transparency, respect for authorship, and proper data management — is the foundation of effective scientific activity and high-quality education based on up-to-date research.

The article substantiates the need for the development and implementation of a research integrity assessment system. It is established that Ukraine has launched a reform of the research assessment system, which includes the evaluation of research institutions for the effectiveness of their scientific activities. However, the updated methodology lacks qualitative indicators for assessing research integrity.

It is argued that the well-developed system of external monitoring, reporting, and the support of a culture of integrity in the United Kingdom offers positive examples that could be applied in Ukraine. It is summarized that elements of the UK system (such as annual reporting, institutional policies, training, and independent research integrity offices) can be adapted for Ukrainian universities and research institutions.

Keywords: higher education, research activity, integrity, research integrity, assessment of research integrity.

Постановка проблеми. В умовах глобальних викликів — таких як воєнні конфлікти, епідемії, кліматичні кризи, виснаження природних ресурсів, цифрова трансформація та розвиток штучного інтелекту — якісні дослідження набувають особливої важливості, адже саме вони дають змогу політичному істеблiшменту та громадянському суспільству ухвалювати

доказово обґрунтовані рішення. Одним із чинників забезпечення якості досліджень є доброчесність, яка означає провадження досліджень з дотриманням принципів прозорості, надійності і відповідальності на всіх етапах даного процесу. На думку міжнародних організацій (UNESCO [1], ALLEA [2]) та експертів (N. Steneck [3], Moher D., [4], E. Wager [5], L. Bouter [6]) дослідницька доброчесність (Research Integrity) є важливою складовою сучасних досліджень, оскільки забезпечує надійність наукових результатів, формує довіру суспільства до науки та гарантує відповідальне використання ресурсів. Водночас, збільшення зафіксованих порушень принципів доброчесності наносить удар по репутації окремих дослідників, команд, інституцій, наукової спільноти загалом. В Європейському дослідницькому просторі формування культури доброчесності, впровадження чітких стандартів, систем моніторингу та механізмів підтримки дослідників набуває пріоритетного значення. Тенденцією в підходах до формування культури RI є запобігання (а не покарання) порушень, шляхом запровадження системи оцінювання дослідницької доброчесності (Assessment of Research Integrity).

Мета статті. Актуальність дослідження оцінювання дослідницької доброчесності обумовлена наявністю таких протиріч як: зростання вимог до ефективності науковців та якістю досліджень; відкритістю науки та захистом інтелектуальної власності; колективним характером науки та індивідуальною відповідальністю; глобальними стандартами та локальними практиками провадження досліджень; формалізацією політик і реальним їх впровадженням. Метою дослідження є: узагальнити дискусії щодо визначення поняття доброчесності досліджень та проаналізувати підходи до її оцінювання в одній із провідних держав із високим дослідницьким потенціалом — Великій Британії.

Методи дослідження. У ході дослідження використано методи, що забезпечили комплексне вивчення проблеми дослідницької доброчесності та її оцінювання: аналіз і узагальнення наукової літератури – для вивчення сучасних підходів до визначення поняття дослідницької доброчесності, її принципів та цінностей; структурно-аналітичний метод – для систематизації складових дослідницької доброчесності, виокремлення ключових елементів систем її оцінювання у Великій Британії; абстрактно-логічний метод – для формулювання висновків, концептуальних узагальнень та обґрунтування авторського бачення системи оцінювання дослідницької доброчесності в закладах вищої освіти та наукових установах України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Поняття «дослідницька доброчесність» з кінця 1980-х рр. років (у США було створено Office of

Scientific Integrity при The National Institutes of Health) набуло широкого обговорення у міжнародному науковому, етичному та політичному дискурсах. Воно виступає центральним елементом у системах управління якістю досліджень, їх етичного супроводу та формування довіри до науки в суспільстві. Актуальність дослідження змісту цього поняття та механізмів його забезпечення підтверджується численними документами Європейської Комісії, Європейського простору вищої освіти (EHEA), Європейського дослідницького простору (ERA), а також науковими розвідками зарубіжних і вітчизняних авторів. Незважаючи на широке використання у міжнародному науковому середовищі поняття дослідницької доброчесності (далі – ДД), як системного і нормативного, відсутнє єдине, нормативно ухвалене, визначення даного поняття.

У звіті *Global Research Report: Research Integrity (ISI)* [7] підкреслено, що ДД є комплексом трьох взаємопов'язаних складових: чесної поведінки науковця, надійної методології та принципової експертної оцінки. Відповідальність за дотримання ДД розподіляється між самим дослідником та інституційною системою оцінювання.

В документах програми *Horizon Europe* підкреслена аксіологічна складова досліджуваного поняття. Його визначають як провадження досліджень відповідно до найвищих стандартів професіоналізму, ретельності та етичної відповідальності, що передбачає:

- використання надійних методів досліджень;
- публікацію точних і прозорих результатів;
- формулювання неупереджених висновків [8].

Розширено поняття ДД в Європейському кодексі дослідницької доброчесності та визначено як «складову етосу науки і сукупність керівних правил, що мають забезпечити відповідальну наукову практику, яка поширюється не лише на процес отримання знань, але й на етичне використання результатів» [2].

Як «ставлення і практики дослідника, що відповідає етичним, правовим і професійним рамкам» [9] визначено досліджуване поняття мережею European Network for Research Ethics and Integrity (ENERI). У документах мережі підкреслено, що дотримання ДД забезпечує система внутрішньої саморегуляції (кодекси, положення) та зовнішнього контролю (законодавство). Проте відсутні чіткі межі відповідальності за дотримання ДД на різних рівнях [9].

J. Parry [10, С.5] наголошує, що досліджуваний термін вживається або як загальна концепція належного дослідження, або як характеристика етичної чи/або наукової складової. На думку авторки, цілісність дослідження порушується, коли намагаються відокремити етичний аспект

від наукового та пропонує розглядати ДД у зв'язку з трьома вимірами: доброчесністю дослідника, практики та інституції, трактуючи її як чесноту, що базується на особистій мотивації.

S. Banks [11] підтримує цю думку, підкреслюючи, що ДД полягає в свідомій відданості цінностям і професійним нормам, навіть в умовах конфлікту. Автор бачить у ДД чесноту, яка охоплює як дослідницьку, так і професійну етику.

M. Neves [12] пов'язує досліджуване поняття з етичними кодексами, які виступають інструментами трансформації чесноти у професійні обов'язки. Автор відзначає важливість усвідомленого дотримання норм та правил та пропонує ДД розглядати як моральне зобов'язання, засноване на чесності, незалежності та неупередженості.

Близької думки дотримується і M. Kaiser [13] та розглядає ДД як характеристику здорового функціонування соціальної системи науки, яка забезпечує надійність результатів і сприяє доброчесній поведінці. Він наголошує на необхідності поєднання особистої сумлінності з інституційною підтримкою. Прихильником даного підходу є S. Kolstoe та J. Pugh [14]. Автори ДД розглядають як складову «триєдності якісного дослідження» (поряд з дослідницькою етикою та управлінням дослідженнями) та підкреслюють важливість моральних якостей дослідників, етичних комітетів та ефективного адміністрування наукової діяльності. Подібну сентенцію висловлює S. Jordan [15], який актуалізує питання відповідальності та зміщує акцент із особистої відповідальності науковця на роль університетів/наукових установ через відповідну політику, освіту та інституційні стандарти формувати культуру провадження досліджень.

Цей підхід узгоджується з положеннями *The Singapore Statement on Research Integrity* [16], що вимагає від наукових установ створення сприятливих умов для відповідального дослідження.

Таким чином, сучасне розуміння ДД є багатовимірним.

У дослідженнях і документах воно трактується як:

- процес проведення дослідження з дотриманням етичних норм;
- результат, вільний від фальсифікації чи фабрикації;
- середовище, що підтримує відповідальну поведінку;
- модель практики, що поєднує етичні стандарти та наукову якість;
- соціальна система, де всі учасники досліджень зобов'язані дотримуватись принципів сумлінності.

Узагальнення досліджених підходів до визначення досліджуваного поняття дозволило сформулювати авторський варіант ДД, як соціальної, епістемологічної, сформованої в професійному середовищі, чесноти, яка є

умовою провадження досліджень в етично прийнятних спосіб та забезпечує якісні, достовірні та відтворювані наукові результати [17, С. 141].

Важливо відзначити, що ДД, як процес, потребує постійного моніторингу та звітності, що актуалізує проблему її оцінювання, дослідження якого не набуло в Україні системного характеру.

Виклад основного матеріалу дослідження. З набуттям Україною статусу кандидата на вступ до Європейського Союзу активізується процес гармонізації нормативно-законодавчої бази, а також удосконалення відповідних процесів і процедур у всіх сферах діяльності, зокрема в освіті та науки. В Європейському дослідницькому просторі набуває актуальності новий підхід до наукового процесу, заснований на спільній роботі та нових способах розповсюдження знань за допомогою цифрових технологій та нових інструментів спільної роботи – відкрита наука. Новий підхід до проваджень дослідницької діяльності посилює вимогу ретельного сумлінного провадження досліджень в етично надійний спосіб.

В Україні з 2000-их рр. тривала широка дискусія, присвячена проблемам сутності, принципів та підходів упровадження академічної доброчесності. Водночас питання ДД залишалась не актуалізованим, що зумовлено низкою об'єктивних причин, пов'язаних із історичними, інституційними та нормативними особливостями системи освіти та науки:

- ширше охоплення сферою освіти порівняно з наукою;
- проблема порушень доброчесності серед студентів;
- регуляторна державна політика (в Україні в ст. 42 Закону України «Про освіту» визначено академічну доброчесність як обов'язкову складову освітнього процесу. Водночас поняття дослідницької доброчесності не є зафіксованим);
- особливості пріоритету освітнього менеджменту, а саме зосередженість на проблемах якості освіти, а не досліджень;
- відсутність чіткого визначення поняття «дослідницька доброчесність», або визнання його синонімом поняттю академічної доброчесності;
- вплив міжнародних рейтингів і вимог акредитації, оскільки більшість систем зовнішнього оцінювання (зокрема для акредитації програм) мають показники, пов'язані з академічною доброчесністю, як фактора якості освіти.

Масштабні процеси, пов'язані з входженням України до ENEA, ERA (гармонізація освітніх і дослідницьких стандартів, інтернаціоналізація науки та освіти, розбудова системи забезпечення якості, визнання дипломів та кваліфікацій, розвиток політик відкритої науки та інституціалізація принципів дослідницької доброчесності), сприяють поступовій європеїзації

наукового середовища України, адаптації до вимог єдиного дослідницького простору та формуванню сталої культури ДД.

В Україні розпочато реформу системи оцінювання дослідницької діяльності. Ухвалена Постанова КМУ № 283 від 2019 р. «Про проведення державної атестації наукових установ» передбачає атестацію наукових установ щодо ефективності наукової діяльності, проте документ не містить якісних показників оцінювання ДД.

За цих умов важливим є вивчення досвіду держав-лідерів освітньої і дослідницької діяльності.

Інституційно інтегрованим, практично цінним та концептуально виваженим є досвід Великої Британії. Система забезпечення ДД у Сполученому Королівстві є однією з найбільш сформованих, завдяки:

– діяльності UK Research Integrity Office (UKRIO) [19], який розробляє керівні принципи, проводить консультування та регулярно публікує звіти;

– The Concordat to Support Research Integrity, що задає стандарти для університетів та наукових установ [20];

– дії розвиненої системи зовнішнього моніторингу, звітності та підтримки культури доброчесності.

Проаналізуємо ключові документи, які є визначальними у побудові політики забезпечення та оцінювання ДД у Великій Британії (Таблиця 1).

Таблиця 1

Ключові документи, які визначають політику забезпечення та оцінювання дослідницької доброчесності у Великій Британії

№ п	Назва документу	Основні аспекти
11.	The Concordat to Support Research Integrity [20]	– визначено 5 фундаментальних зобов'язань закладів щодо чесності, етики, культури досліджень, розслідувань порушень та відкритості досліджень; – підкреслено обов'язковість щорічної звітності про заходи з підтримки доброчесності; – відзначена роль роботодавців і органів фінансування досліджень щодо забезпечення якості досліджень

№ п	Назва документу	Основні аспекти
22.	Code of Practice for Research (UKRIO) [19]	<ul style="list-style-type: none"> – розроблено рамки оцінювання (контрольний список) ДД на всіх етапах досліджень; – схарактеризовано вимоги: гармонізувати етичні правила і правові норми; усвідомити відповідальність за повторюваність і відкритість результатів досліджень та авторство; – обґрунтовано важливість опубліковувати щорічні звіти, що сприяє прозорості та підзвітності процесів та сприяє попередженню порушень в дослідженнях
33.	UKRIO's Self-Assessment Tool for the Concordat [21]	<ul style="list-style-type: none"> – визначені підходи до визначення відповідності за дотримання принципів Concordat в установах; – схарактеризовано інструмент оцінювання ДД за ключовими аспектами: управління, політики, навчання, публікації, відкритість, зовнішні зв'язки
44.	Indicators of Research Integrity: Initial Mapping of the Landscape, Opportunities and Challenges [22]	<ul style="list-style-type: none"> – виокремлено кількісні та якісні індикатори оцінювання ДД; – контекст і гнучкість є критично важливими для ефективного застосування індикаторів; – обґрунтовано: індикатори мають бути інструментом підтримки культури доброчесності, а не лише контролю; важливість спільного формування підходів (науковці, адміністрація закладів/установ, замовники та організації, що фінансують дослідження)

У британській моделі забезпечення високих етичних стандартів провадження досліджень основна увага зосереджена на створенні дослідницького середовища, що запобігає порушенням (через

наставництво, навчання, зміцнення культури довіри). Вивчення політики ДД у Сполученому Королівстві актуалізує *позитивно-орієнтований підхід* забезпечення ДД, який спрямований на формування сталої культури доброчесності, підтримку дослідників і розвиток інституційної відповідальності.

Проблема дотримання ДД розглянуто в працях науковців Великої Британії (E. Wager, S. Leonelli, P. Taylor, J. Grant, S. Curry, N. Allum).

В статті E. Wager *Improving equity, diversity, and inclusion in academia* [23] проаналізовано механізми забезпечення ДД через практики рівності, різноманітності та інклюзії в академічному процесі, зокрема — в публікаціях, рецензуванні, політиках установ.

Проблеми прозорості методів і даних, етичного впровадження відкритої науки, інституційної підтримки ДД досліджує S. Leonelli. Зв'язок відкритої науки та справедливий, контекстуалізований підхід для забезпечення достовірності, прозорості та етичної відповідальності в науці розглянуто в монографії S. Leonelli *Philosophy of Open Science* [24]. В праці TIER2 Advisor (2018): Проєкт «TIER2: enhancing Trust, Integrity and Efficiency in Research» [25] автор аналізує вимогу відтворюваності та роль прозорості як ключові стратегії для ДД.

P. Taylor, D. Barr в документі *The APEC Guiding Principles for Research Integrity* [26] пропонують узагальнені принципи доброчесності (чесність (honesty), відповідальність (accountability), прозорість (transparency), відвага (respect), об'єктивність і наукова ретельність (Rigour, Objectivity), що можуть бути трансформовані в критерії, показники та індикатори для оцінювання ДД. Досліджені принципи варто трансформувати в чек-лист для оцінювання ДД в університеті/науковій, як-то:

- Чи є політика доброчесності?
- Чи проходять дослідники навчання ДД?
- Чи є механізми реагування на порушення?
- Чи проводиться моніторинг якості досліджень?

Проаналізовані документи та наукові праці дозволяють зробити висновки про оцінювання ДД в Сполученому Королівстві та визначити подальшу розробку показників/критеріїв оцінювання ДД:

1. Визначення та роль індикаторів оцінювання ДД: кількісні метрики (кількість порушень, їх розслідування) не відображають реального рівня доброчесності як чесноти. Натомість важливі індикатори, які пов'язані з процесами — наявність політик, навчання, наставництво.

2. Інституційна культура: дослідження засвідчили, що доброчесність залежить не лише від задекларованої політики, а від цілісної культури підтримки та довіри. Тиск з сторони адміністрації та надмірна конкуренція

серед науковців є чинниками, що спричиняють порушення проваджень досліджень і звітності про їх результати.

3. Звітність і прозорість: аналіз щорічних звітів університетів (Concordat Annual Narrative Reports [27; 29]) показує, що якість звітності значно покращується, але багато установ ще не мають розвинених систем моніторингу ефективності своїх політик.

4. Роль навчання та підвищення обізнаності: аналіз щорічних звітів університетів доводять критично важливу роль тренінгів з доброчесності, особливо на ранніх етапах дослідницької кар'єри. Встановлено, що систематичне навчання знижує кількість порушень.

5. Ризики формалізму та імітації діяльності задля виконання формальних вимог. Науковці застерігають від того, щоб оцінювання перетворювалось на «tick-box exercise», що знецінює суть доброчесності [19–22]. Підходи до оцінювання ДД мають бути гнучкими та адаптивні до середовища (контекстно орієнтовані).

6. Практики розслідування. Проаналізовані процедури розслідувань (наприклад, у роботах UKRIO [28]) свідчать про неузгодженість процесів і процедур між установами, недостатність інструментів зовнішнього нагляду і потребу у незалежній експертизі оцінювання.

7. Участь дослідників у формуванні політик. Позитивним результатом є зростання включення самих дослідників до процесу створення політик доброчесності, що сприяє підвищенню довіри до цих політик.

Висновки. Враховуючи інтеграцію України до Європейського дослідницького простору (ERA) та бажання посилити внутрішні системи забезпечення якості досліджень і освіти, британський досвід є цінним. Елементи британської системи (щорічна звітність, інституційні політики, навчання, незалежні офіси забезпечення дослідницької доброчесності) можуть бути адаптовані в українських університетах та наукових установах. Його вивчення дає змогу розробити ефективну, підтримуючу і контекстно орієнтовану модель оцінювання дослідницької доброчесності в Україні.

Література:

1. Recommendation on Science and Scientific Researchers, UNESCO [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.unesco.org/en/recommendation-science>.
2. ALLEA. Європейський кодекс дослідницької доброчесності. Вид. 2023 р., переглянуте та доповнене (березень 2024 р.). – Берлін, 2023. – DOI: 10.26356/ECOC-Ukraine.
3. Steneck, N. Fostering Integrity in Research // Science and Engineering Ethics. – 2006. – Vol. 12. – P. 53–74.
4. Moher D. та ін. The Hong Kong Principles for Assessing Researchers: Fostering Research Integrity [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу: <https://doi.org/10.31219/osf.io/m9abx>.

5. Wager E., Kleinert S. Giving institutions and editors some CLUEs about research integrity cases // *European Science Editing*. – 2021. – Vol. 47. – DOI: 10.3897/ese.2021.e68868.
6. Bouter L. Why research integrity matters and how it can be improved // *Accountability in Research*. – 2024. – Vol. 31(8). – P. 1277–1286. – DOI: 10.1080/08989621.2023.2189010.
7. Global Research Council. Statement of Principles on Peer/Merit Review [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу: <https://bit.ly/3FrFUvy>.
8. The Ethics Appraisal Scheme in Horizon Europe / Research Ethics & Integrity Sector, Science Policy, Advice & Ethics Unit, DG Research & Innovation. – European Commission, 13 вересня 2021 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.bbmri-eric.eu/wp-content/uploads/The-Ethics-Appraisal-Scheme-_BBMRI-webinar-september-2021_version-for-dessimination.pdf.
9. ENERI. What is research integrity? [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу: <https://eneri.eu/what-is-research-integrity/>.
10. Parry, J. Developing Standards for Research Practice: Some Issues for Consideration // *Generic Ethics Principles in Social Science Research: Proceedings of Symposia, March–May 2013*. – London : Academy of Social Sciences, 2013. – С. 5. – Режим доступу: <https://www.acss.org.uk/wp-content/uploads/2014/01/Generic-Ethics-Principles-in-Social-Science-Research.pdf>.
11. Banks S. From research integrity to researcher integrity: issues of conduct, competence and commitment [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.researchgate.net/publication/280943595>.
12. Neves M. On (scientific) integrity: conceptual clarification // *Medicine, Health Care, and Philosophy*. – 2018. – Vol. 21(2). – P. 181–187. – Режим доступу: <https://www.mdpi.com/2409-9287/7/6/123/htm>.
13. Kaiser M. The integrity of science – Lost in translation? // *Best Pract Res Clin Gastroenterol*. – 2014. – Vol. 28. – P. 339–347. – Режим доступу: <https://www.academia.edu/6975232>.
14. Kolstoe J. S., Pugh J. The trinity of good research: Distinguishing between research integrity, ethics, and governance // *Accountability in Research*. – 2023. – Режим доступу: <https://researchportal.port.ac.uk/files/79437378>.
15. Jordan S. R. Conceptual Clarification and the Task of Improving Research on Academic Ethics // *Journal of Academic Ethics*. – 2013. – Vol. 11. – P. 243–256. – Режим доступу: <https://www.academia.edu/4593776>.
16. The World Conferences on Research Integrity [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://wcri2024.org/>.
17. Слободянюк О. М. Дослідницька доброчесність у контексті імплементації концепції «Відкрита наука» // *Теоретичні та методичні основи модернізації механізмів підвищення дослідницької спроможності університетів України у контексті імплементації концепції «Відкрита наука» та повоєнного відновлення України як сильної європейської країни : монографія / за ред. В. Лугового, І. Драч, О. Петрось*. – Київ : Інститут вищої освіти НАПН України, 2023. – С. 133–145.
18. Open innovation, open science, open to the world – a vision for Europe [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://publications>.
19. UK Research Integrity Office (UKRIO) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukrio.org> (дата звернення: 28.06.2025).

20. The Concordat to Support Research Integrity [Електронний ресурс]. – London : Universities UK, 2019. – 28 с. – Режим доступу: <https://www.universitiesuk.ac.uk/sites/default/files/field/downloads/2021-08/Concordat%20to%20Support%20Research%20Integrity%202019.pdf> (дата звернення: 28.06.2025).

21. UK Research Integrity Office. Self-Assessment Tool for the Concordat to Support Research Integrity [Електронний ресурс]. – London : UKRIO, 2021. – 12 с. – Режим доступу: <https://ukrio.org/publications/self-assessment-tool-for-the-concordat> (дата звернення: 28.06.2025).

22. ALLEA. Indicators of Research Integrity: Initial Mapping of the Landscape, Opportunities and Challenges [Електронний ресурс] / L. Marušić, S. Leonelli, T. Gärtner, H. Hartmann. – Berlin : ALLEA, 2023. – 40 с. – Режим доступу: <https://allea.org/publications/indicators-of-research-integrity/> (дата звернення: 28.06.2025).

23. Dewidar O., Elmestekawy N., Welch V. Improving equity, diversity, and inclusion in academia // Research Integrity and Peer Review. – 2022. – Vol. 7. – P. 4. – DOI: <https://doi.org/10.1186/s41073-022-00123-z>.

24. Leonelli S. Philosophy of Open Science. – University of Exeter, 2023. – DOI: 10.1017/9781009416368.

25. Ross-Hellauer T. та ін. TIER2: enhancing Trust, Integrity and Efficiency in Research through next-level Reproducibility // Research Ideas and Outcomes. – 2022. – Vol. 8. – Article e98457. – DOI: <https://doi.org/10.3897/rio.8.e98457>.

26. Taylor P., Barr D. The APEC Guiding Principles for Research Integrity [Електронний ресурс]. – APEC Policy Partnership on Science, Technology and Innovation, 2017. – 11 с. – Режим доступу: <https://www.apec.org/publications/2017/11/apec-guiding-principles-for-research-integrity> (дата звернення: 28.06.2025).

27. Universities UK. Concordat to Support Research Integrity: Annual Narrative Reports [Електронний ресурс]. – London : UUK, 2022. – Режим доступу: <https://www.universitiesuk.ac.uk/topics/research-and-innovation/research-integrity#section-3> (дата звернення: 28.06.2025).

28. UK Research Integrity Office (UKRIO). Procedure for the Investigation of Misconduct in Research: Guidance for UK Research Organisations [Електронний ресурс]. – 2022. – Режим доступу: <https://ukrio.org/publications/misconduct-investigation-procedure/>.

29. Зайцева Г.М., Костирко О.О., Краєвська Я.А., Лисенко Т.А., Малишевська Г.І., Терещенко Н.Ю., Тимошук О.Б., Калібабчук В.О. (2021). Кейс з теми "Хроматографія" для дистанційного навчання // Planta+. Наука, практика та освіта»: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 19 лютого 2021 року. Київ, 2021. С. 566-568. https://scholar.google.com/citations?view_op=view_citation&hl=ru&user=r571sZsAAAJ&authuser=1&citation_for_view=r571sZsAAAJ:4OULZ7Gr8RgC http://ir.librarynmu.com/bitstream/123456789/5725/1/%D0%A2%D0%B5%D0%B7%D0%B8_%D0%9A%D0%B5%D0%B9%D1%81%20%D0%B7%20%D1%82%D0%B5%D0%BC%D0%B8%20%D0%A5%D1%80%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D1%96%D1%8F.pdf

References:

1. UNESCO. (n.d.). Recommendation on Science and Scientific Researchers [Online]. Retrieved from <https://www.unesco.org/en/recommendation-science>
2. ALLEA. (2023). The European Code of Conduct for Research Integrity (Revised and expanded edition, March 2024). Berlin. <https://doi.org/10.26356/ECOC-Ukraine>

3. Steneck, N. H. (2006). Fostering integrity in research. *Science and Engineering Ethics*, 12, 53–74.
4. Moher, D., et al. (2019). The Hong Kong Principles for Assessing Researchers: Fostering Research Integrity [Online]. <https://doi.org/10.31219/osf.io/m9abx>
5. Wager, E., & Kleinert, S. (2021). Giving institutions and editors some CLUEs about research integrity cases. *European Science Editing*, 47. <https://doi.org/10.3897/ese.2021.e68868>
6. Bouter, L. (2024). Why research integrity matters and how it can be improved. *Accountability in Research*, 31(8), 1277–1286. <https://doi.org/10.1080/08989621.2023.2189010>
7. Global Research Council. (2018). *Statement of Principles on Peer/Merit Review [Online]. Retrieved from <https://bit.ly/3FrFUvy>
8. European Commission. (2021, September 13). The Ethics Appraisal Scheme in Horizon Europe. Research Ethics & Integrity Sector, DG Research & Innovation. Retrieved from https://www.bbmri-eric.eu/wp-content/uploads/The-Ethics-Appraisal-Scheme-_BBMRI-webinar-september-2021_version-for-dessimination.pdf
9. ENERI. (2019). What is research integrity? [Online]. Retrieved from <https://eneri.eu/what-is-research-integrity/>
10. Parry, J. (2013). Developing standards for research practice: Some issues for consideration. In *Generic Ethics Principles in Social Science Research: Proceedings of Symposia, March–May 2013* (p. 5). London: Academy of Social Sciences. Retrieved from <https://www.acss.org.uk/wp-content/uploads/2014/01/Generic-Ethics-Principles-in-Social-Science-Research.pdf>
11. Banks, S. (n.d.). From research integrity to researcher integrity: Issues of conduct, competence and commitment [Online]. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/280943595>
12. Neves, M. (2018). On (scientific) integrity: Conceptual clarification. *Medicine, Health Care and Philosophy*, 21(2), 181–187. <https://www.mdpi.com/2409-9287/7/6/123/htm>
13. Kaiser, M. (2014). The integrity of science – Lost in translation? *Best Practice & Research Clinical Gastroenterology*, 28, 339–347. Retrieved from <https://www.academia.edu/6975232>
14. Kolstoe, J. S., & Pugh, J. (2023). The trinity of good research: Distinguishing between research integrity, ethics, and governance. *Accountability in Research*. Retrieved from <https://researchportal.port.ac.uk/files/79437378>
15. Jordan, S. R. (2013). Conceptual clarification and the task of improving research on academic ethics. *Journal of Academic Ethics*, 11, 243–256. Retrieved from <https://www.academia.edu/4593776>
16. World Conferences on Research Integrity. (n.d.). Home page [Online]. Retrieved from <https://wcri2024.org/>
17. Slobodianiuk, O. M. (2023). Doslidnytska dobrochesnist u konteksti implemantatsii kontseptsii «Vidkryta nauka» [Research integrity in the context of the implementation of the concept of Open Science]. In V. Luhovyi, I. Drach, & O. Petroie (Eds.), *Teoretychni ta metodychni osnovy modernizatsii mekhanizmiv pidvyshchennia doslidnytskoi spromozhnosti universytetiv Ukrainy u konteksti implemantatsii kontseptsii «Vidkryta nauka» ta povojennoho vidnovlennia Ukrainy yak sylnoi yevropeiskoi krainy – Theoretical and methodological foundations for modernizing mechanisms for increasing the research capacity of Ukrainian universities in the context of implementing the concept of Open Science and the post-war*

recovery of Ukraine as a strong European state (pp. 133–145). Kyiv: Instytut vyshchoi osvity NAPN Ukrainy [in Ukrainian].

18. European Commission. (n.d.). Open innovation, open science, open to the world – A vision for Europe [Online]. Retrieved from <http://publications>

19. UK Research Integrity Office (UKRIO). (n.d.). UKRIO homepage [Online]. Retrieved from <https://ukrio.org> (Accessed: June 28, 2025)

20. Universities UK. (2019). The Concordat to Support Research Integrity [Online]. London: Universities UK. Retrieved from <https://www.universitiesuk.ac.uk/sites/default/files/field/downloads/2021-08/Concordat%20to%20Support%20Research%20Integrity%202019.pdf> (Accessed: June 28, 2025)

21. UK Research Integrity Office. (2021). Self-Assessment Tool for the Concordat to Support Research Integrity [Online]. London: UKRIO. Retrieved from <https://ukrio.org/publications/self-assessment-tool-for-the-concordat> (Accessed: June 28, 2025)

22. Marušić, L., Leonelli, S., Gärtner, T., & Hartmann, H. (2023). Indicators of Research Integrity: Initial Mapping of the Landscape, Opportunities and Challenges [Online]. Berlin: ALLEA. Retrieved from <https://allea.org/publications/indicators-of-research-integrity/> (Accessed: June 28, 2025)

23. Dewidar, O., Elmeekawy, N., & Welch, V. (2022). Improving equity, diversity, and inclusion in academia. *Research Integrity and Peer Review*, 7, 4. <https://doi.org/10.1186/s41073-022-00123-z>

24. Leonelli, S. (2023). *Philosophy of Open Science*. University of Exeter. <https://doi.org/10.1017/9781009416368>

25. Ross-Hellauer, T., et al. (2022). TIER2: Enhancing trust, integrity and efficiency in research through next-level reproducibility. *Research Ideas and Outcomes*, 8, e98457. <https://doi.org/10.3897/rio.8.e98457>

26. Taylor, P., & Barr, D. (2017). *The APEC Guiding Principles for Research Integrity [Online]. APEC Policy Partnership on Science, Technology and Innovation. Retrieved from <https://www.apec.org/publications/2017/11/apec-guiding-principles-for-research-integrity> (Accessed: June 28, 2025)

27. Universities UK. (2022). Concordat to Support Research Integrity: Annual Narrative Reports [Online]. London: Universities UK. Retrieved from <https://www.universitiesuk.ac.uk/topics/research-and-innovation/research-integrity#section-3> (Accessed: June 28, 2025)

28. UK Research Integrity Office (UKRIO). (2022). Procedure for the Investigation of Misconduct in Research: Guidance for UK Research Organisations [Online]. Retrieved from <https://ukrio.org/publications/misconduct-investigation-procedure/>

29. Zaitseva G.M., Kostyrko O.O., Krayevska Ya.A., Lysenko T.A., Malyshevska G.I., Tereshchenko N.Yu., Tymoshchuk O.B., Kalibabchuk V.O. (2021). Case study on the topic "Chromatography" for distance learning // *Planta+*. Science, practice and education: materials of the International Scientific-Practical Conference, Kyiv, February 19, 2021. Kyiv, 2021. P. 566-568. https://scholar.google.com/citations?view_op=view_citation&hl=ru&user=r571sZsAAAAJ&authuser=1&citation_for_view=r571sZsAAAAJ:4OULZ7Gr8RgC http://ir.library.nmu.com/bitstream/123456789/5725/1/%D0%A2%D0%B5%D0%B7%D0%B8_%D0%9A%D0%B5%D0%B9%D1%81%20%D0%B7%20%D1%82%D0%B5%D0%BC%D0%B8%20%D0%A5%D1%80%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D1%96%D1%8F.pdf